

העולם הבא

בעריכת יי"י יא"י

מוזמנים משתתפים. אחד המשתתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של עשר לירות ישראליות. הזוכה השבוע הוא דן מירקין, חיפה.

המעבידים

למשרד מסי'הכנסה נכנס אדם שקט ומגומם והסתכל סביבו. "מה רצונך אדוני?" שאל אותו אחד הפקידים. "המבקש אתה דבר מה?" "תודה. לא", ענה האישי, "רציתי רק להכיר את האנשים שבשבלים אני עובד." תמר נת, צה"ל

את המתרחש במזרח התיכון סיכם השבוע הבי בי. סי: סוריה הזהירה את חוסיין, תורכיה הזהירה את סוריה, ברית-המועצות הזהירה את תורכיה, ארצות-הברית הזהירה את ברית-המועצות...

... בקיצור: מצב מזהיר.

★ ★ ★

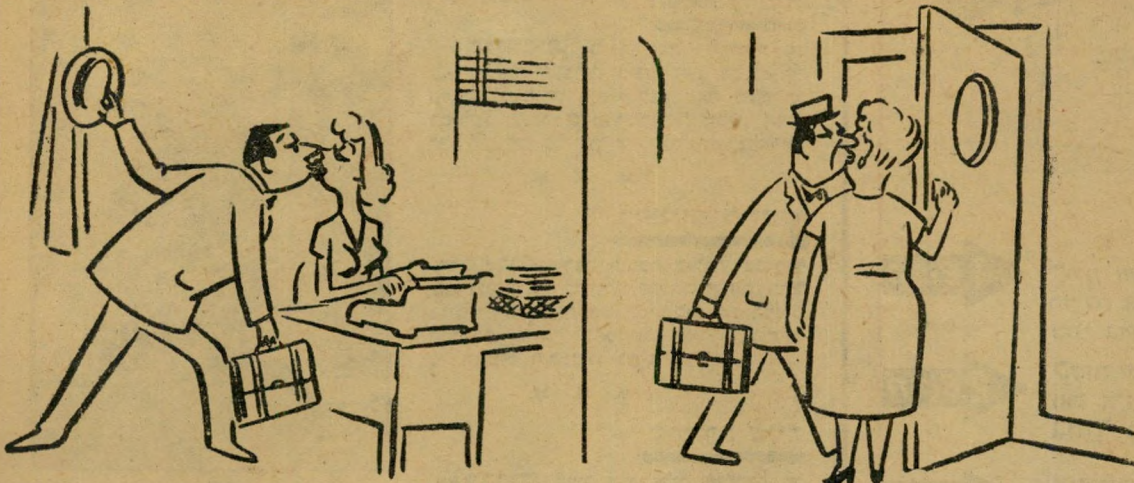
ממשלת ישראל התבקשה לפרסם, אחרי ביקורו של ריצ'ארדס, הודעה חיובית מוסכמת...

... אולי טרם הושג סיכום חיובי, אך ברור כבר כי הושג סכום חיובי.

★ ★ ★

מנהל נמל חיפה, עמוס לנדמן, טען בבית-המשפט העליון כי פירסם מברו מזויף רק משום שרצה להציל את ידו, מנהל חברת האשלג מרכזי מקלף...

... מעניין: כל העמוס'ים, כשהם מסתכבים, פועלים כי רצו להציל ידו.

— „בוקר טוב, חבובה יי”

— „להתראות, חבובה יי”

טעות לעולם צודקת

- להבהיר את הצב לקראת הועידה. (הארץ)
- שמואל בנץ, טבריה למנוע טחבת.
- קרון קיפות שהכיל מכשיר פיקוח. (ידיעות אחרונות)
- מרדכי דן, תל-אביב דופקים את המפקחים.
- שכר הלימוד הוא אחד בכל בתי מספר. (מעריב)
- דויד שור, רמת-גן מספר חזק.
- הלגיון העברי הנודע של ירדן. (דבר)
- יוסף פרלמוטר, משמר-דוד שתי אוגדות לירדן, זו שלנו — זו גם כן.

צער גידול בניס

תמיד כשהמשוררים רוצים לתאר דבר-מה תמים ומתוק הם משווים אותו לילד או תינוק. מה שמוכיח דבר בלתי-נעים — שהמשוררים אין להם מושג על עובדות החיים. האמת היא, למשל, שרק אנחנו המבוגרים חושבים את „פו הדוב“ לספר טוב. כשהילדים קוראים כי כל מה שאכל אותו פו היה קצת דבש ואגוזים, ושמימו הוא לא טרף אדם ולא דרס גוויות ולא דקר בסכיניו ולא הרג באקדוחיו ולא ירה פגזים, מיד הם זורקים אותו בחוסר סבלנות, ומבקשים קצת כסף כדי לרדת ולקנות הפיסה של מאסטיק בחנות. מעשיות על סבתות, על שפנים ועל סוסים ועל ילדות טובות ועניות שנהפכו לנסיכות, מרדימות אותם מתחת לשמיכות. אך רק יבוא באמצע הסיפור ענק או זאב או אינדיאני העומדים לטרוף או להרוג אדם אחד או שניים — וכבר פוקחים הם גם עיניים גם אוזניים, ואין כמותם מאושרים כשהסיפור שופע שטף-דם — אם רק הדם אינו נוזל לו במקרה מאצבעם.

★ ★ ★

אבות ואמהות רבים היכרתי וכולם, מהראשון עד האחרון, היו בטוחים כי בגם אולי אינו ממש גאון, אבל ברור כי יש לו כשרון. הוא אולי לא רוצה לנגן על פסנתר אך הוא מוסיקאלי מאד, ואיננו מכין שיעורים, אבל יש לו דמיון, ואין ספק שכבר היום היה יכול ללמוד, לפי תפיסתו, באוניברסיטה או בטכניון. והאמת היא, כמוכך, שרוב הילדים הם באמת מוכשרים, אך לא באותם המקצועות שההורים סבורים. אני כשלעצמי חושד, כי נכון יותר לומר שהילדים הם מוכשרים כמו שד: הם יודעים שאפשר להשתוף ביום הראשון על שפת-הים שש שעות רצופות מבלי שהגב אחר-כך יתקלף, ושאינן כל צורך ללבוש מעיל-גשם, אפילו בחוץ יורד גשם שוטף, הם יודעים שאפשר ואפשר לאכול שני ארטיקים וחצי טבלת שוקולד וסומסום אחד בדיוק רבע שעה לפני ארוחת צהריים, ושאם נתלים מאחור על עגלת הקרח ברחוב ונופלים ושוברים את הרגל — או אפשר לחזור על אותה החוכמה פעמיים. וכמובן שאפשר לצייר על קירות הדירה פרצופים בצבע-שמן ולהכניס הביתה קופסאות עם חול, ולהגיד לאורחים בפניהם מה אנחנו אמרנו עליהם, בינינו לבין עצמנו, כששוחחנו אתמול.

★ ★ ★

בקיצור, הילד הוא מפלצת אינדיאני לכל דבר. יש אולי רק יצור אחד איום יותר ממנו על פני התבל: המבוגר. פיבד, בעיבות אונגן נש, דן מירקין, חיפה

כזבים לילקוט

נהג זהיר

למדן מקבוצת גבים ניסה להוציא רשיון נהיגה לאופנוע, אבל לא הצליח במבחנים. כל פעם הוא נכשל בהוצאת ידיים בסיבובים. חודש אחרי שהחתן — הצליח ב- מבחן.

★ ★ ★

חסכון

כשהנהיגו את ההגבלות בחשמל, ראו החברה של גבים יום אחד את אמנון תולה בד שחור על כל המגורות בצריף. כששאלו אותו מה הוא עושה, אמר: „זה בשביל לא לכוננו חשמל.“ רשומות גבים

שיישרך

בזמן הקורס בהדר-רמתיים, צעדו הי חברה יום אחד לאורך אחד הפרוסים. ופתאום מרגישים ריח חריכה. כולם התחילו לדאוג מאד, ורק שטיבל היה היחיד ששום דבר לא היה איכפת לו. הוא הרים את היד, הוריד אותה בכיטול ואמר: „שיישרף!“ הלכו הלאה, ופתאום הריח מתגבר. כולם התחילו להתייעץ מה לעשות, רק שטיבל לא התרגש. „שיישרף!“ אמר. המשיכו ללכת, ופתאום צעק חיימקה: „חברה! אני כבר רואה מאין בא הריח!“ שטיבל התרגז: „מה זה אכפת לך? אמרתי לך כבר: שיישרף!“ „באמת לא אכפת לי“, ענה חיימקה. „רק תדע לך, שטיבל, שקודם כשהדלקת סיגריה, הכנסת לכיס את המצית בלי ל- כבות אותי, אם זה מעניין אותך.“

שתי דקות אינטלי-גנציה שלשה במילה אחת

- המילה החסרה בכל אחד מהמשפטים הבאים, מכילה (יחד עם אותיות היחס והחיבור) שלוש אותיות רצופות שוות. למשל: „ממממלה כזאת צריך להיזהר.“
- (1) יחזקאל התנבא בעיקר
 - (2) את העסק
 - (3) אמרתי לך
 - (4) מוסקבה
 - (5) בעברי כגן נרמבתי
 - (6) אדם מעשיו
 - (7) היצירה האחרונה בתוכניתנו — הסימפוזיה הספרדית
 - (8) אני סבור

★ ★ ★